

Kuvassa on arvokkaita luonnonvaroja, jotka eivät kuitenkaan ole tuoneet rikkautta niille maille, joista niitä löytyy. Näitä luonnonvaroja käytetään mm. kännyköissä, läppäreissä ja pelikonsoleissa ja niitä voi olla jopa 30 erilaista yhdessä laitteessa.

Elektroniikkalaitteissa käytettävien malmien louhinta ruokkii konflikteja esimerkiksi Kongon demokraattisessa tasavallassa. Sotilaalliset ryhmät valvovat kauppareittejä sekä varastavat osan kaivannaisista aseostoja varten.

Suuret elektroniikkayhtiöt eivät useinkaan valmista itse tuotteitaan, vaan teettävät ne alihankkijoilla halvan työvoiman maissa. Pääosa työntekijöistä on maaseudulta muuttaneita nuoria naisia, jotka pyrkivät auttamaan perhettään tekemällä 11-12-tuntisia työpäiviä minimipalkalla, joka riittää juuri ja juuri elämiseen.

Ammattiyhdistystoiminta on monissa elektroniikkaa valmistavissa maissa kehittymätöntä tai jopa kokonaan kielletty, ja siihen osallistumisesta voidaan rankaista. Työntekijät eivät siis voi järjestäytyä vaatimaan parannuksia työoloihinsa tai palkkoihinsa.

Suomessa myydään vuosittain noin kaksi miljoonaa kännykkää. Suomalaiset vaihtavat kännyköitä ja läppäreitä yhä useammin uuteen, vaikka laitteet olisivat vielä toimintakunnossa. Miksi?

Kulutuselektroniikka sisältää aineita, jotka voivat aiheuttaa haittaa sekä ihmisille että ympäristölle. Tuotannon aikana käytetään esimerkiksi voimakkaita palonestoaineita, ja kun elektroniikka poistuu käytöstä, sen sisältämät raskasmetallit voivat päästä luontoon, mikäli kierrätystä ei hoideta huolella. Kun elektroniikkajäte viedään kehitysmaihiin, se kierrätetään oloissa, joissa nuoretkin työntekijät altistuvat haitallisille aineille.

Nykyisin emme voi kuvitella elävämme ilman kännyköitä, tietokoneita ja musiikkilaitteita. Reilun kaupan merkillä varustettua kännykkää tai tietokonetta ei ole saatavilla, joten jos haluamme vaikuttaa elektroniikkateollisuuden epäkohtiin, meidän on keksittävä muita keinoja. Millaisia keinoja sinä keksit?

